

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Odluka je PRAVOMOCNA
dana 16. 04. 2019.
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
dne 27. 04. 2022.
OVLAŠTENI SLUŽBENIK

Odluka je OVRŠNA
dana 24. 04. 2019.
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
dne 27. 04. 2022.
OVLAŠTENI SLUŽBENIK

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja BAUZON DEMETRIO, Piazza Della Vittoria 44, Gorizia, Republika Italija, OIB: 34485604313, zastupanog po punomoćnicima-odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6/II, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju Šibenik, Vladimira Nazora 53, OIB: 04184053283, zastupane po stečajnom upravitelju Ivici Matasu iz Šibenika, Put gimnazije 55, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 12. ožujka 2019. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja, na ročištu za objavu odluke od 5. travnja 2019.

presudio je

I. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. br. 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju Šibenik, Vladimira Nazora 53, OIB:04184053283, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja BAUZON DEMETRIO, OIB: 34485604313, Piazza Della Vittoria 44, Gorizia, Republika Italija, u iznosu od 7.000,00 kuna, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi: „Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. br. 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju Šibenik, Vladimira Nazora 53, OIB:04184053283, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja BAUZON DEMETRIO, OIB: 34485604313, Piazza Della Vittoria 44, Gorizia, Republika Italija, u iznosu od 8.000,00 kuna, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.“

i

riješio je

Svaka stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi ovom sudu 2. lipnja 2017., u bitnome, navodi kako se pred ovim sudom vodi nad tuženikom stečajni postupak pod posl. br. 2 St-1081/16 u kojem je doneseno rješenje kojim se tužitelja upućuje u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine iz razloga što je stečajni upravitelj osporio tužiteljevu tražbinu. Smatra kako je njegova tražbina osnovana te ističe da se odnosi na pripadajuću naknadu za rad članovima nadzornog odbora koja tužitelju nije isplaćena.

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu podnesenom 2. studenoga 2017. istakao, u bitnome, kako tužitelj kao vjerovnik u stečajnom postupku nije u prijavi tražbine naveo dokaz o postojanju tražbine već je samo naznačio traženi iznos te da potraživanje proizlazi po obračunatoj obvezi Rivijere d.d. za trošak nadzornog odbora (neto iznosa) bez ikakvog priloga. Dodaje kako ranija zakonska zastupnica stečajnog dužnika Nataša Ban nije još uvijek stečajnom upravitelju dostavila cjelokupnu poslovnu dokumentaciju dužnika pa stečajni upravitelj ni nije u mogućnosti ocijeniti vjerodostojnost dokumentacije koja prileži spisu. Istakao je i prigovor zastare potraživanja.

Kasnije tijekom postupka tužitelj je naveo kako se predmetno potraživanje odnosi na ime naknade za članstvo u nadzornom odboru društva tuženika i to za razdoblje 2010., 2011. i 2012. po 4.000,00 kuna godišnje budući da je u navedeno razdoblju kao naknada za članstvo u nadzornom odboru bio određen paušalni iznos od 4.000,00 kuna godišnje neovisno o broju sjednica. Za 2013., a budući da je tužitelj bio nazočan na dvije sjednice nadzornog odbora pripada mu naknada u vrijednosti 2.000,00 kuna, dok je u 2014. bio nazočan na jednoj sjednici nadzornog odbora za što mu pripada iznos od 1.000,00 kuna. U odnosu na prigovor zastare istakao je kako je isti neosnovan jer da je tuženik knjiženjima priznao predmetni dug i time prekinuo zastaru.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju i to: ovosudno rješenje posl. br. 2 St-1081/16-78 od 9. svibnja 2017. (l.s. 4-8), Prijavu tražbine tužitelja od 29. ožujka 2017. (l.s. 9-11), Odluke o visini naknade za rad članovima Nadzornog odbora društva Rivijera d.d. od 26. srpnja 2010. i 19. kolovoza 2013. (l.s. 12-13), Odluku o sazivanju Glavne skupštine društva Rivijera d.d. od 8. srpnja 2013. (l.s. 14-16), Računovodstvenu dokumentaciju zajedno sa evidencijama sjednica Nadzornog odbora Rivijera d.d. i izvodima konta (l.s. 17-65), Nalog Rivijera d.d. računovodstvu – knjiženje obveze za članstvo u Nadzornom odboru sa zapisnicima sjednica Nadzornog odbora (l.s. 77-94) te je saslušao svjedoke Senku Gašparov i Ivu Deana na ročištu održanom 21. veljače 2018. (l.s. 100-101).

S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o sporu proizašlom iz stečajnog postupka valjalo je najprije utvrditi je li predmetna tužba procesno dopuštena odnosno je li tužitelj ispunio uvjete i rokove iz Stečajnoga zakona za vođenje ovoga postupka.

Uvidom u ovosudni spis posl. br. 2 St-1081/16 utvrđeno je kako je rješenje o upućivanju tužitelja, među ostalima, u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje osporene tražbine od 9. svibnja 2017. objavljeno na e-Oglasnoj ploči 9. svibnja 2017. slijedom čega se smatra da je tužitelju uručeno 17. svibnja 2017. S obzirom na činjenicu da je rok za žalbu na navedeno rješenje 8 dana i s obzirom na činjenicu da je predmetna tužba podnesena preporučenom poštanskom pošiljkom 1. lipnja 2017., za zaključiti je kako je ista podnesena u roku. Naime, prema odredbi čl. 267. st. 1. 2. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/2015; u daljnjem tekstu: SZ) rok za pokretanje parnice je 8 dana od dana pravomoćnosti odluke, a prema odredbi čl. 265. st. 2. rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama objavljuje se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - u

nastavku teksta ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

U predmetnom postupku tužitelj traži utvrđenje postojanja tražbine na ime naknade za rad tužitelju kao članu Nadzornog odbora prednika tuženika.

Prema odredbi čl. 269. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15; u daljnjem tekstu: ZTD) članovima nadzornog odbora može se za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može je odobriti glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje. Stavkom 2. istoga članka je određeno da naknadu za rad članovima prvog nadzornog odbora može odobriti samo glavna skupština i to istodobno s odlučivanjem o davanju razrješnice članovima tog odbora. Iz izvatka iz sudskog registra za tuženika je razvidno kako se u konkretnom slučaju odredba stavka 2. ne primjenjuje.

U ovom je postupku trebalo utvrditi je li tužitelj bio član nadzornog odbora tuženika prije pokretanja stečajnog postupka i to upravo u periodima za koje zahtijeva isplatu naknade za rad odnosno je li prisustvovao sjednicama kako to tvrdi u tužbenom zahtjevu, je li naknada za rad članovima nadzornog odbora bila određena i u kojem iznosu te je li tuženik isplatio tužitelju nagradu o dospijecu.

Uvidom u odluku o visini naknade za rad članovima Nadzornog odbora Rivijera d.d. od 26. srpnja 2010. utvrđeno je kako se utvrđuje visina naknade u iznosu od 4.000,00 kuna godišnje. Odluka se primjenjuje od 1. siječnja 2010. do opoziva.

Iz odluke o visini naknade za rad članovima nadzornog odbora Rivijera d.d. od 19. kolovoza 2013. proizlazi da se utvrđuje naknada za rad u visini neto iznosa od 1.000,00 kuna po sjednici i priznavanje putnog troška ovisno o stvarnom trošku. Obračun naknade vršit će se na kraju godine ovisno o broju održanih sjednica.

Uvidom u dokumentaciju koja sadržava nalog Rivijera d.d. računovodstvu – knjiženje obveze za članstvo u Nadzornom odboru sa zapisnicima sjednica Nadzornog odbora (l.s. 77-94) utvrđeno je kako je tužitelj prisustvovao sjednicama nadzornog odbora 26. rujna 2013. i 23. lipnja 2014. Također, spisu predmeta ne prileži zapisnik sa jedne od sjednica nadzornog odbora iz 2013., ali iz preostale dokumentacije nedvojbeno proizlazi kako je sam tuženik prema tužitelju za 2013. godinu knjižio obvezu u iznosu od ukupno 2.000,00 kuna.

Iz iskaza svjedokinje Senke Gašparov saslušane na ročištu održanom 21. veljače 2018., u bitnome, proizlazi kako je u društvu tuženika obavljala opće i kadrovske poslove. Tužitelja poznaje osobno i poznato joj je da je isti bio član nadzornog odbora tuženika u razdoblju od 2009. do početka 2014. kada je da ostavku na mjesto člana nadzornog odbora tuženika. Poznato joj je i da je bio nazočan sjednicama nadzornog odbora. Sjeća se da je naknada od 2009. do 2013. iznosila 4.000,00 kuna fiksno po godini, a nakon toga 1.000,00 kuna po svakoj sjednici. Dodala je da je bila zaposlenik društva Rivijera d.d. od travnja 1989. do 21. ožujka 2013., ali da je i nakon toga nastavila obavljati poslove kako za tuženika tako i za s tuženikom povezana društva. Nije sudjelovala u obavljanju knjigovodstvenih poslova, ali je bila nazočna sjednicama nadzornog odbora i u praksi bi na kraju svake poslovne godine sačinila tablični prikaz obveza po društvu tuženika za članstvo u nadzornom odboru po sjednicama i upravo je na taj način načinila i tablice koje prileže predmetnom spisu.

Iz iskaza svjedoka Ive Deana saslušanog također na ročištu 21. veljače 2018., u bitnome, proizlazi kako je bio direktor društva tuženika u razdoblju od 2004.-2005. pa sve do

2015., tužitelja osobno poznaje, zna da je bio član nadzornog odbora tuženika, negdje tri do četiri godine i to pretpostavlja u razdoblju od 2011. pa nadalje, ali nije siguran. Siguran je da je tužitelj bio nazočan sjednicama nadzornog odbora. Tim je sjednicama bio nazočan i zapisničar koji bi sastavljao zapisnik i vodila se evidencija o nazočnosti svakog od članova. Dodao je da je društvo tuženika uredno vodilo svoje knjigovodstvo u predmetnom razdoblju.

Iskaze svjedoka sud smatra istinitim i vjerodostojnima, prvenstveno iz razloga što se radi o osobama koje imaju neposredna saznanja o predmetu spora s obzirom na svoje funkcije u društvu Rivijera d.d. u utuženom razdoblju, a i zato što su iskazi podudarni kako međusobno tako i sa ostalim dokazima u ovom postupku.

Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, utvrđeno je da je tužitelj dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva u dijelu pod točkom I. izreke, odnosno da je dokazao kako postoji njegova tražbina prema tuženiku na ime naknade za rad članu nadzornog odbora i to u iznosu od 4.000,00 kuna za 2012. godinu, 2.000,00 kuna za 2013. godinu i 1.000,00 kuna za 2014. godinu.

U odnosu na prigovor zastare tuženika za istaći je kako je isti osnovan u dijelu koji se odnosi na iznos od 8.000,00 kuna odnosno u dijelu koji se odnosi na nagradu za rad za 2010. i 2011. godinu. Naime, odredbama ZTD-a nije propisan posebni zastarni rok pa se u ovom slučaju primjenjuje odredba čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; u daljnjem tekstu: ZOO) općem zastarnom roku prema kojoj tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Slijedom navedenoga, a budući da je tužitelj tražbinu u stečajnom postupku prijavio 29. ožujka 2017., sud zaključuje kako je potraživanje tužitelja u dijelu koji se odnosi na period stariji od naknade za 2012. godinu, jer je nesporno u postupku utvrđeno kako su naknade utvrđivane i isplaćivane na početku godine za raniju godinu, u zastari i u tom je dijelu valjalo tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan.

Navod tužitelja da je tuženik priznao dug knjiženjima utuženih tražbina čime je došlo do prekida zastare ne bi bio osnovan. Naime, činjenica da je neka tražbina evidentirana u knjigovodstvu dužnika ne znači priznanje duga u smislu odredbe čl. 240. st. 1. ZOO-a, jer dug, a da bi se radilo o primjeni navedene odredbe, može priznati samo ovlaštena osoba odnosno zakonski zastupnik dužnika ili osoba koja uobičajeno obavlja poslove vođenja financijskog poslovanja društva i uz to ima ovlaštenje zakonskog zastupnika dužnika da može dati izjavu o priznanju duga, a tužitelj nije dokazao da je na navedeni način njegov dug priznala ovlaštena osoba tuženika.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a prema kojoj ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

Slijedom naprijed navedenoga, a budući da je tužitelj uspio sa 46,67 % svoga zahtjeva, odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Zadru 5. travnja 2019.

Za točnost otpisivanja-ovlaštena službenica:
Nena Mužanović

Sutkinja
Katarina Zdunić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 8 (osam) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske,

pismeno, u 3 istovjetna primjerka. Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužitelju po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Rude i partneri d.o.o. iz Šibenika, Stjepana Radića 6/II, uz poziv za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 500,00 kuna
- Tuženiku po stečajnom upravitelju Ivici Matasu iz Šibenika, Put gimnazije 55, Šibenik